

עין משפט
גר מצוה

ג:

רין

הנודר מן המבושל פרק ששי נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

16) תענית א' (ג) ו' פ"ט
ע"ז טו: ד"ה ספר אורחא,
2) בענין עין קלה, משום
קלה של כבוד נבלע,
3) ומשנת פ"ב מ"ח,
4) ו' כ"ה ו' א' אמתה
לבר קפלה כחמ ו'כ"א
ע"ז טו: (א) ומכיון ד'כ"א
(ז) ע"ז ל"א.

נהגות הב"ח

16) ג' על לחורחא
מס' (3) שם אף אורייתא
פ' א"ל והאיכא: (א) שם
אלפא דברי רמעייל לה:
(ר) שם ו' א' אמת כ"ה
פ"ט:

מוסף רש"י

במאני דפחרא, דרך
שחוק אמר ורמתו מה
לא חמתה לי והלא אבך
נתן לך כלל מסעך
של חמ' ונתינת ל' פחרא,
מכאן של יולד ודילא ב
א"ה, וס'י, הלכות ופוסק
ר"י, יומא דמחויב ביה
רבי אחאי פורענות
לעלמא, סיהי דלג
מחיד נלגה יפחאל ויחולו
(יטו: ג).

פירוש הרא"ש

לקחה כדי מוכה והמותר
מכה לו: וכן אמרנו מה
בטורטורופוס. שנתקן
ושאלה ר' עקיבא: וכן
קביעא בר שיש' ספיק
דע"ז דף (י) ע"ז כל
ממנו לר"ע ותלמידיו:
על לחורחא, נכנס הקוף
למור אחד מלאו רביע
על מרגליות ומתן לו
המרגליות לפניו משנת
הדן: בב"י פכ"ה,
סיהי שמור: (א) ספיקין
דמחורחא, עד ספיקין
שיוכל ללעס: ב' בקולחא,
היינו בילה טורמיטא
והיה מלגס עד שני
כמו מורטין שער ראש
עליו: בב"א דפ"ח א"א אבא
בבב"ה שוח, פועל העוסה
מלכא אלל בעל הבית
אוכל כמה שהוא עושה
דכתיב כי תחל ככרם
רעך וגי ומקמינן ליה
כפועל ואמרין בב"י ד'ר
(א) דלוי אוכל אלל
מלחמו המין שיהא טובה
דלנפסין ונתן שוח שיהיה
מין האלים אפי' הכי תשיב
כפי מין: דע"ז ד'ר
פ"ר, מני מלכא: או
אפ"י בעיניו מ' ראינו,
שחן את ידעין נתקן כל
ק' מני מלכא:

ומן אשפו של טורטורופוס. שהיה ר"ע מקפחו בקרלי כפי קיסר
ומקמתו דבריס. פעם אחת בא לבימו סר וועף אמרה לו
אשפו מפני מה פניך זועפים אמר לה מפני ר"ע שמקטר אותי בכל
יום דבריס אמרה לו אלהים של אלו שונא ומה הוא מן לי רשות
ואכיל אותו דבר עבירה נתן לה

ד א מ' פ"ב מה' ד
סכרות ה"י ופ"ה
מה' מעשר ה' י' כ' חמ
פ"ה א' טושי' חות' כ'
פ"ה ט' ט':

גליון הש"ס

ג' א"ל א"ה ל' ק"ב
רצונו כ' ע"ן נ"ה דבר
נחמד נחפשות שנות יעקב
ח"ה ט' ק"ב:

תוספות

אשתו של טורטורופוס.
שהיה ר"ע מקפח
טורטורופוס' לפני קיסר
בקרל פעם אחת הלך
לבימו וועף אמרה לו אשפו
מפני מה פניך זועפים
היום אמר לה מפני פלטי
שמקטר אותי אמרה לו
אלהים של אלו שונא
דמה לו לי רשות ואכיל
אותו דבר עבירה והלכה
וקייטת עתה ונחל לפני
דבי עקיבא כשאלה אותה
רקק ושחך ונכה אמרה
לוי פרש לו שלשה דברים
הלל אמר לה שמים אפרש
והשליש לא אפרש מה
שקרקתי שאל שמים ונחל
מטיפה פסחה ופסלה מה
שכתיב על ה' שופר
דבלי בארעא ומה ששחך
לה לא מיהא לה והוא שחך
לפי שאלה ברוח הקודש
שעמדה להגביר ולהשפיל
לו אמרה לו יש לי תשובה
אמר לה הן הלכה ומתגירה
והכניס לו ממון הכרה
ונשאל: קטיעא בר שלום.
פ"ח דע"ז (דף י) מ"ג:
קוף: לחורחא: אמור:
דריע: רען: אייטיו
נהליה: מרת חסרות עשו
לו ולא מן אלא אמרו
אמר אפי' על ידי נלעזו
לא מנו לו: אי ה' טי'
פ"ה מסעין: טורמיטא.
אין זו משמעות: חוטרא.
יסל' ללעס: סרין
עלה: לומר הכאן נדק
עליה: בקולחא. היינו בילה
טורמיטא והיה נדקת
כל גופו עד סיהי מפיג
לנו: עד דמקפחן אפי'
כתי' עליה: מסרין שחך
מרוג אפי': עשה כולפסין
לא יחל' כננת שוח.
ס"ר כפועל קפחא אמרה
חורב שאלל וזמ' החס'
שליט אוכל אלל כחמו
המין וכלפסין ח' ממין
כננת שוח ואפי' שיהיה
האליס על מיתוס חס':
לפדי: תכסיל:

ומן אשפו של טורטורופוס. שהיה ר"ע מקפחו בקרלי כפי קיסר
ומקמתו דבריס. פעם אחת בא לבימו סר וועף אמרה לו
אשפו מפני מה פניך זועפים אמר לה מפני ר"ע שמקטר אותי בכל
יום דבריס אמרה לו אלהים של אלו שונא ומה הוא מן לי רשות
ואכיל אותו דבר עבירה נתן לה
רשות ומקטטה והלכה לה אלל
ר"ע כשראה ר"ע אותה רק שחך
וככה אמרה לו מה אינן הקן תלת
מילין אמר לה שנים אפרש שלישי לא
אפרש רקקתי על שאלת מטיפה
סרוחה כתימי על האי שופרל דבלי
נארעא והוא שחך שאלה ברוח
הקודש שעמדה להגביר ולהשפיל
ולא רצה להודיעה אמרה לו כלום יש
תשובה אמר לה הן הלכה ומתגירה
ונשאלת לו לר"ע והכניסה לו ממון
הכרה. האי דקטיעא בר שלום
מפורש בע"ז דף (י): ו' א' אמתה כ"ה
דשמע אב"ה ואחיל על נדרה
מפרש ככתובות כ"פ אע"פ דף (טו).
דפתח ליה אילו הויה ידע דהוא
חמק לורכא מרבנן מי אדרתיה
אמר לו אפי' פרק אחד אפילו הלכה
אחת. איכא לאקשיי היכי פתח ליה
נחל פתחא והא טולד הוא ומנן
לקמן כ"פ פומחין דף (טו). דלין
פומחין כנולד כילד אמר קוים שאני
נהנה לאיש פלוני ונעשה סופר ואמר
אילו הייתי יודע שעשה סופר לא
הייתי נודר יש לומר דשלי הכא
ד"רע על דעת שיעשה סופר נשאל
כדאיתא חסם כ"פ אע"פ כהד"ה ויזין
שקן לאו טולד הוא דשתי טובא
שילמד פרק אחד ולככה אחת: רב
שילמד פרק אחד ולככה אחת: רב
נמדא וכו' קופא. קוף: אשפמיט.
נרה ונכנס כמון חור אחד: אייטיו
ליה כולסון. ממדת חסרות ולא מן
הדן: וסרי. נתקלקל היין: אי הו
סנו. דכתיב ונדרין שאלל יהו
נאיש: כי היכי דבלע יפה. כשיעור
שאלס יוכל ללעס כחמת בלל לעיסה:
סרין עלה. הכאן היה נלחו ונסרין
בנייה: וכד נפקא ואפיא. כשהיתה
יואלה מן הגוף: ידע אפיא מאי
סמא מסכטי ליה. לפי מראה שנה
היה מכיר הרופא כחיה סס יתרפא
החול: בקולחא. לא ידעתי מה הוא.
ולפי שאלה היה נקי שמואל בנייה
טורמיטא היה נודק עמנו בקולחא:
עד דמספרין אינשי ניסיה עליה
שעריהו. שכל ק' היה אותו קולחא
נודק אותו עד שהיה שמואל מתעלף
ואינשי נימיה ממון לעין היו סומרות
קליעת שער שלהן: היה עושה
ככולפסין. מין האלים: לא יאכל
כננת שבע. מין אחר של האלים.
ומש"ה לא יאכל שחן לו לפועל
טובה. נשימי טובה. (א) ו' א' אמת כ"ה

ומש"ה לא יאכל שחן לו לפועל טובה. נשימי טובה. (א) ו' א' אמת כ"ה

ומן אשפו של טורטורופוס. שהיה ר"ע מקפחו בקרלי כפי קיסר
ומקמתו דבריס. פעם אחת בא לבימו סר וועף אמרה לו
אשפו מפני מה פניך זועפים אמר לה מפני ר"ע שמקטר אותי בכל
יום דבריס אמרה לו אלהים של אלו שונא ומה הוא מן לי רשות
ואכיל אותו דבר עבירה נתן לה

ומש"ה לא יאכל שחן לו לפועל טובה. נשימי טובה. (א) ו' א' אמת כ"ה